

Тому завдання вчителя - сформувати мислення та екологічну культуру когось учня, навчити молоде покоління жити за законами природи, домогтися, почуття особистої відповідальності за все живе на Землі, турбота збереження природи стали рисами характеру кожної людини.

Заходи з екологічного виховання повинні бути цікавими, раціональними, максимально наближеними до життя, вони не повинні перенасичувати інформацією, яку діти неспроможні належним чином сприйняти.

В. О. Сухомлинський стверджував, що сама по собі природа не розвиває і не виховує. Залишивши дитину наодинці з нею, годі сподіватися, що вона під впливом навколишнього середовища стане розумною, глибоко моралі непримиренною до зла. Тільки активна взаємодія з природою *з* виховувати найкращі людські якості [2].

Екологічна культура молодшого школяра охоплює:

- знання про взаємозв'язки в природі та усвідомлення людини як її частини
- розуміння необхідності берегти навколишнє середовище;
- уміння і навички позитивного впливу на природу;
- розуміння естетичної цінності природи ;
- негативне ставлення до дітей, що завдають шкоди природному середовищу.

Метою екологічної культури, виховання є формування системи з поглядів, переконань, які закладають основи відповідального ставлення навколишнього природного середовища.

Зміст навчально-виховної роботи в цьому напрямі полягає у розкритті і дітьми багатогранної цінності природи. При реалізації вимог екологічного виховання необхідний комплекс таких методичних засобів і прийомів, вивчення природи, будь-яке спілкування з нею залишало в пам'яті глибокий слід, обов'язково впливало б на почуття і свідомість.

Саме такий вплив справляють ігри, вікторини, екскурсії, народні прикмети, екологічні дослідження, тому їх розглядають як важливу умову ефекти формування екологічної культури в учнів молодших класів.

Аналізуючи досвід учених-педагогів можемо переконатися в тому єдиному підході щодо педагогічних умов, які сприяють ефективній засвоєнню учнями екологічних знань та вихованню їх на основі екологічної культури, поки що немає. Тому можемо припустити, що головною умовою успішного формування в учнів екологічної культури є вміння поєднувати

форми та методи виховання під час навчального процесу і в позанавчальний час.

У психологічній та педагогічній літературі обґрунтовані загальні положення щодо процесів сприймання і засвоєння учнями знань, виховання дітей певного віку. Психологи відзначають, на різних етапах свого життя школярі по-різному усвідомлюють і сприймають навколишнє. До того ж, кожен учень володіє йому одному притаманними особливостями пізнавальної діяльності, емоційного життя, волі, характеру, поведінки, атому він потребує індивідуальної міцності вивчення і врахування психологічних особливостей формування його особистості.

Таким чином, для досягнення позитивних результатів в екологічній освіті і вихованні учнів важливо брати до уваги як і вікові, так і індивідуальні особливості, риси характеру, ставлення до навчання, потреби і здібності кожного школяра. Лише за цієї умови вчитель зможе забезпечити свідоме і повноцінне сприйняття дитиною навчального матеріалу, виробити в неї правильне ставлення до навколишнього світу, сформувати екологічну культуру.

Література

1. Моисеев Н. Н. Историческое развитие и экологическое образование / Н. Н. Моисеев. - М.: МНЗПУ, 1995. - 32 с.
2. СУХОМЛИНСКИЙ В. А. Сердце отдаю детям / В. А. Сухомлинский. - К.: Рад. шк., 1978. - 272 с.